

TRIBUNA

glasilo SZDL občine Ljubljana-Šiška

USMERJANJE PRORAČUNSKIH SREDSTEV V LETU 1968

Ko govorimo o proračunski politiki naše občine za naslednje leto, si moramo najprej ogledati rezultate, ki jih dosegamo oziroma jih bomo dosegli letos. V letu 1967 bomo po oceni realizirali za okoli 4 % višje dohodke, kot smo jih predvideli. Ta porast gre v glavnem na račun večjega porasta osebnih dohodkov, iz katerih se v največji meri ustvarjajo sredstva za pokrivanje izdatkov proračuna. Pri tem moramo opozoriti na to, da smo ostalim vrstam dohodkov, kot so prispevek iz osebnega dohodka od obrtne dejavnosti in od intelektualnih storitev, posvečali prav toliko pozornosti kot ostalim dohodkom proračuna, kar se odraža v doseženih rezultatih. Rezultati bi bili ugodnejši, če bi bila davčna zakonodaja za področje zasebnega sektorja obrtništva prožnejša, tako, da bi finančni organ lahko operativno ugotovil dosežen obseg prometa, stroškov in čistega dohodka, kar bi imelo za posledico zagotavljanje večjih proračunskih sredstev iz tega področja.

Ne glede na to, da smo morali ob sprejemanju proračuna za leto 1967 znižati zahteve posameznih uporabnikov proračuna in jih vskladiti s predvidenimi dohodki in čeprav je med letom prišlo do novih zahtevkov, ki jih ob začetku leta nismo mogli predvideti in tudi ne pokriti iz razmeroma nizkih sredstev proračunske rezerve, pa vendar ne smemo uporabiti vseh presežkov dohodkov za te namene, če si hočemo zagotoviti nemoteno izvajanje proračuna v prvi četrtini prihodnjega leta, ko tekoči dohodki ne pritekajo v taki višini, da bi z njimi pokrivali tekoče izdatke. Zato bo nujno potrebno en del letošnjega presežka dohodkov usmeriti v rezervni sklad, da bi si s tem zagotovili potrebna obratna sredstva, ker proračuni v ta namen ne morejo več najemati bančnih kreditov.

Ceprav danes še ne moremo govoriti o višini sredstev za proračun in za potrebe vzgoje in izobraževanja za leto 1968, bi hotel opozoriti na nekatera vprašanja, do katerih bi bilo treba izoblikovati stališča pri razpravah ob sestavljanju predloga proračuna za prihodnje leto.

Za financiranje redne dejavnosti vzgoje in izobraževanja bi morali z instrumenti zagotoviti tolikšne izvirne dohodke, da bo njihov porast nekoliko višji od porasta drugih proračunskih dohodkov v primerjavi z letom 1967. Takšno usmeritev terja po eni strani povečanje zmogljivosti šol, po drugi strani pa izboljšanje učnih pogojev v obstoječih šolah ter izboljšanje materialnega položaja vzgojno izobraževalnih ustanov. Izboljšanje pogojev delovanja teh ustanov bo delno odvisno tudi od racionalizacije dela in ustreznosti mreže vzgojno izobraževalnih ustanov, predvsem strokovnega šolstva. Zato bo morala izobraževalna skupnost tem problemom posvetiti posebno pozornost. Izredno težko stanje v financiranju srednjega strokovnega šolstva bo treba odpraviti tako, da bomo šolstvo vključili v proračunski sistem, sredstva za financiranje pa zagotovili s povečanjem sedanje stopnje prispevka iz osebnega dohodka.

Investicije na področju vzgoje in izobraževanja, ki jih bomo financirali iz proračuna, je treba usmeriti predvsem za dograditev v letošnjem letu začete telovadnice pri gimnaziji v Šentvidu, s čimer bomo pridobili tudi prostore za nove učilnice za osnovno šolo in pokrili potrebe po šolskem prostoru v prihodnjem letu. Povečanje zmogljivosti vzgojno varstvenih ustanov bomo lahko zagotovili le ob povezovanju sredstev proračuna, sklada otroškega dodatka, delovnih organizacij in drugih neposrednih interesentov.

Nadaljevanje na 4. strani

DELEŽ DRUŽBE SE POVEČUJE

V razpravah o periodičnih obračunih gospodarskih organizacij na splošno ugotavljamo, da modernizacija in rekonstrukcija zastarele industrije zaostajata, čeprav naj bi prav reformski ukrepi gospodarstvu omogočili hitrejši razvoj zaradi ugodnejše delitve narodnega dohodka, pa tudi delitve dohodka med družbo in delovnimi organizacijami v korist slednjih.

Od skupnega dohodka, ki ga ustvari gospodarstvo, naj bi delovnim organizacijam ostalo 75 %, družbi, proračunom in drugi negospodarski nadgradnji pa naj bi zadostovalo 25 %.

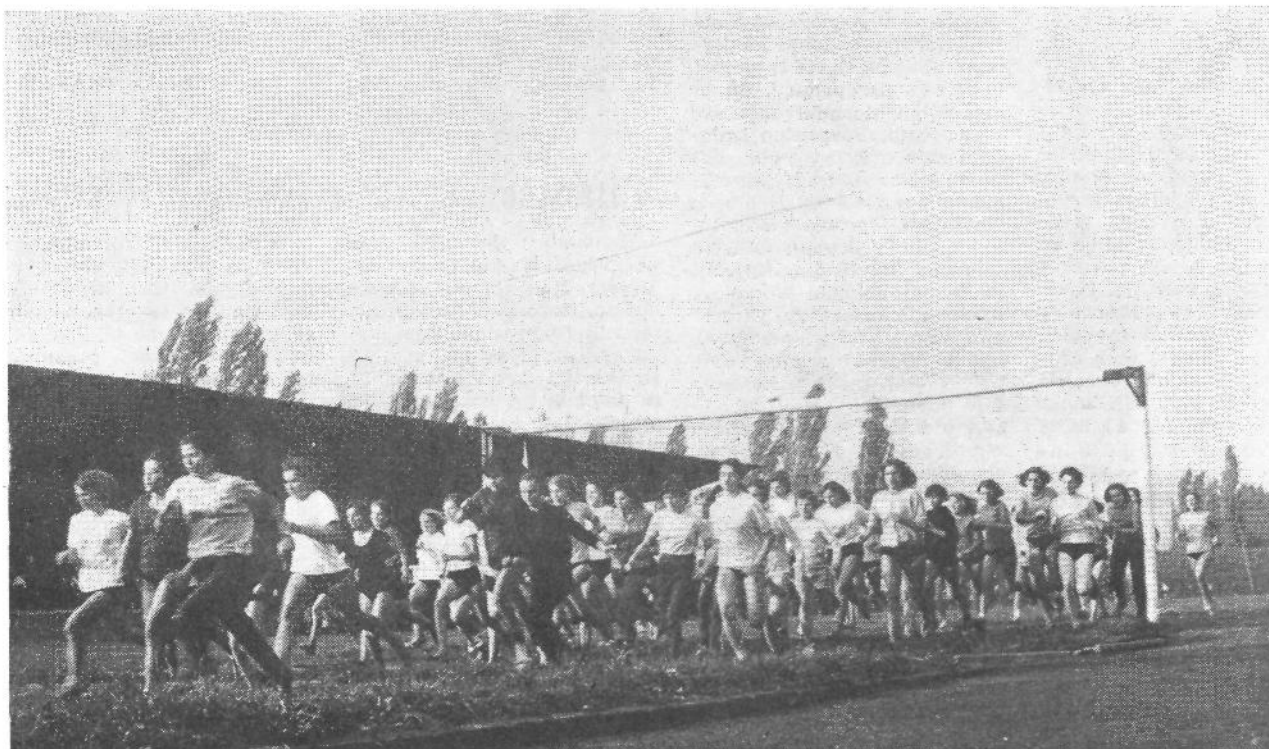
V drugem letu reforme ugotavljamo, da osebni dohodki naraščajo, medtem ko akumulativnost gospodarstva upada, torej, da se vsa sredstva, ki jih je gospodarstvo dobilo od reformirane delitve, prelivajo v osebne dohodke in osebno potrošnjo.

Ali je ta trditev res povsem točna?

V pogojih reforme smo dosegli to, da so cene postale bolj stabilne, s predpisi o valorizaciji osnovnih sredstev smo uredili interno delitev v delovnih organizacijah in amortizacijo, drugo pa smo dosegli s kreditnimi restrikcijami.

Rezultati so torej: Celotni dohodek se je povečal za 16,5 %, narodni dohodek za 8,8 %, dohodek delovnih organizacij pa komaj za 4,5 %. Ta razmerja niso karakteristična le za našo občino, ampak tudi za vso federacijo. Absurdno je to, da pri večjem celotnem dohodku dohodek za delovne organizacije skoraj ne narašča. Ni dvoma, da porast osebnih dohodkov za 21,6 % ni vsklajen s produktivnostjo, da so skladi preniški, vendar sredstva očitno odteka tudi drugam in ne samo v osebne dohodke. Res je prišlo do interne preporazdelitve dohodka (porast osebnih dohodkov in zmanjšanje skadov), toda akumulacija delovnih organizacij odteka tudi drugam. Tako so se močno povečale obresti poslovnega sklada; stopnja je sicer nižja, toda osnova se je zaradi revalorizacije bistveno povečala, tako da so obresti za 34 % višje. Tudi prispevki od poslovnih skladov so oblika akumulacije. V celoti je rezultat ta, da delitev narodnega dohodka med družbo in delovno organizacijo, to je razmerje, ki je lani znašalo 30:70, narašča v korist družbe, tako da letos znaša 33:67. Torej družba v nasprotju z nameni reforme povečuje svoj delež v narodnem dohodku.

J. B.

Posnetek z letošnjega jesenskega mladinskega kroša

Foto: M. Ciglič

**OB ROBU
DOGODKOV**